

Ord från ordförande...

Så här inför julen är det dags för många verksamheter att summera det gångna året. Den marin- arkeologiska verksamheten i Kalmar har så klart dominerats av undersökningarna av regalskeppet *Kronan*, men mycken annan marin- arkeologi präglar nu Läns- museets vardag. Det är glädjande att också den kulturhistoria som finns längs strandkanten och under vatten, nu börjar uppmärksammas i allt större utsträckning runt vårt land.

Denna nya våta värld blir inte alltid så väl mottagen som man i våra kretsar kanske skulle kunna tro. Nu krävs plötsligt marin- arkeologiska insatser i områden där man tidigare kunnat husera fritt. Och det kostar naturligtvis pengar för den som vill exploatera området. En sak har jag lärt mig: ytterst få älskar en

arkeolog. De flesta människor tycker historia och arkeologi är spännande, men när det plötsligt kostar pengar och man är tvungen att enligt lag själva punga ut med dem, kan man helt klart hålla sig för skratt. Här står alla vi med ett brinnande intresse för marin- arkeologi inför en gigantisk pedagogisk utmaning att försöka påverka människors attityder om nödvändigheten av att skydda vårt kulturarv och hur detta bäst skall ske.

Då är det annat med *Kronan*. Det är fantastiskt vilken positiv re-

spons det gamla vraket väcker. Det befinner sig ju i många avseenden på "neutral mark". Vrakets fysiska läge, långt ut till havs, kolliderar inte med andra intressen mer än naturens egna. Dessutom släpper vraket ifrån sig mängder med föremål som på ett konkret sätt talar till människor. Föremålens "makt" inom arkeologin är en källa till debatt. Många ser dem som den förnämsta källan för information i ämnet, medan andra betraktar föremålen som ett kosmetiskt bländverk som avleder uppmärksamheten från den verkligen viktiga informationen.

Personligen tror jag att föremålen, eller rättare sagt den materiella kvarlevan, är den största tillgången inom arkeologin, i arbetet att sätta människan i förbindelse med sin historia. Problemet är bara

hur man skall gå till väga för att nå fram till detta viktiga mål. Alltför ofta är det endast det spektakulära som, utan att det sätts in ett större sammanhang, lyfts fram. En utställning under temat "Fragmenten berättar" borde vara på sin plats. Inte sällan häpnar man över hur mycket ett litet fragment av ett föremål eller något gram av ett ämne kan berätta. Och kanske är det just det anonyma, till synes ovidkommande, som är nyckeln till förståelsen av de stora sammanhangen. Det gäller inte minst för de som rör sig i skymningslandet under vattenytan.

Många spännande föremål bärgades från *Kronan* i somras. Om dessa hoppas jag få berätta för en månghövdad publik vid vår konferens, som i mars nästa år hålls i Karlskrona. Programmet håller just nu på att ta form. Vi kan utlova en riktig "höjdarträff" - en Totalupplevelse! Vi ses!
Lars Einarsson
ordförande